

[A. C. Normann.]

rende ejendom i stedet. Når en lønmodtager f. eks. var tvunget til at flytte til en anden egn eller en landmand eller anden erhvervsdrivende ville flytte og måtte købe ejendom et andet sted, hvor priserne også var steget, blev en skat på stigningen i prisen for den ejendom, han forlod, efter vor opfattelse en urimelighed.

Mit parti fremførte derfor i udvalget det forslag, at når en sælger af en ejendom inden for et år købte eller påbegyndte byggeri af en ejendom et andet sted, skulle han være fri for at betale særlig indkomstskat. Dette forslag, der ikke blev afvist af noget af de øvrige partier i udvalget, hidrog vel til at styrke tanken om helt at opgive beskatningen af parcelhuse af almindelig størrelse. En fritagelse for parcelhusejere løste jo det væsentligste af de problemer, der fik os til at skitserer vort forslag, fordi de fleste af de ejendomsbesiddere, som flytter, er parcelhusejere. Det kan ikke udelukkes, at besiddere af andre former for ejendom kan blive ramt i tilfælde af tvungen eller frivillig flytning, men for dem vil nok i almindelighed de store tillæg til anskaffessummen medføre fritagelse. Men det er muligt, at vi ved næste revision af loven skal lade flytningskriteriet omfatte både større en- og tofamiliehuse og visse erhvervsjendomme — jeg vil i hvert fald gerne være med til at forhandle derom.

Medens det her nævnte forhold: at folk i stor udstrækning flytter og ikke skal stavnsbindes af skattehensyn, medvirkede til, at vi gik med til at fritage alle parcelhuse med et jordareal på under 1.400 m² — ikke på 1.400 m², som det ærede medlem hr. Axel Kristensen refererede, men på under 1.400 m², hvad der har betydning for udstykningsmulighederne — var endnu mere afgørende årsag til, at vi besluttede os til dette skridt, den, at det er skønnet, at lovens fritagelseskriterium formentlig alligevel vil fritage næsten alle en- og tofamiliehuse med ikke alt for stort jordtilliggende.

Det var ikke muligt at få nogen konkret oplysning om, hvor stort et antal af parcelhusene der trods alt ville blive ramt, hvis ikke vi gik til en almindelig fritagelse; men det oplystes af de sagkyndige, at det ville blive en meget beskedent procentdel, og så

må man vel gå ud fra, at den store forøgelse af administrationsbyrden, det ville medføre, hvis alle ejendomme principielt var skattepligtige i henhold til denne lovgivning, var så stor en ulempe, at den opvejede hensynet til, at et lille antal ejendomme, der egentlig burde beskattes, nu slap igennem nettet. Jeg mener at erindre, at der her i landet omsættes knap 100.000, omkring 95.000, ejendomme om året, hvoraf 26.000-27.000-28.000 — jeg ved ikke rigtigt hvor mange, tallet er fra 1963 — er parcelhusejendomme og en- og tofamiliehuse. Det drejer sig altså om et ganske betydeligt antal.

I alle vore skatteovervejelser må vi i endnu højere grad end hidtil være opmærksom på skattejungleens administration. I det aktuelle tilfælde sker der altså for en gangs skyld en betydelig forenkling.

Hvad angår 1.400 m²-grænsen, som jeg har været medvirkende til at få hævet fra de af socialdemokratiet foreslåede 1.300 m², men som hensynet til udstykningsbestemmelsernes minimum på 700 m² pr. bebygget grund nok gør det rimeligt at fastholde, indtil erfaringer er indhøstet, har jeg næret den betænkelighed, at der i egne af landet, hvor jorden har været meget billig, findes en del parcelhuse med større grundareal end 1.400 m², som efter boligernes størrelse og hele karakter lige så vel helt bør fritages som parcelhuse på under 1.400 m² i dyrere egne af landet. Nogle beregninger og oplysninger fra kompetente vurderingskyndige tyder dog på, at 40 pct.s fradraget og 40.000 kr.s fradraget stort set vil fritage den gruppe, jeg her tænker på.

Jeg vil også gerne bemærke, at det adviserede ændringsforslag, som det ærede medlem hr. Axel Kristensen her nævnte, om at ændre 40 pct.s bestemmelsen til 10 pct. af anskaffelsværdien og maksimalt 40.000 kr. må jeg tage forbehold over for.

For et øjeblik siden, kort før jeg skulle på talerstolen, fik jeg stukket i hånden et brev fra De samvirkende danske Landboforeninger, dateret i dag, hvori der klages over, at bestemmelsen om at fritage ekspropriationserstatninger for særlig indkomstskat ikke er helt tilfredstillende, idet man peger på, at en ekspropriationserstatning kun kan fritages på betingelse af, at den